

UZASADNIENIE

Dnia 23.12.2013 r. E. K. wystąpił do Sądu Rejonowego - Sądu Pracy w Ż. z powództwem skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o., domagając się wydania wyroku prostującego świadectwo pracy, doręczone powodowi przez pozwaną spółkę dnia 09.12.2013 r., poprzez uwidocznienie w tym świadectwie pracy, iż powód nie wykorzystał przysługującego mu urlopu wypoczynkowego.

Uzasadniając swoje żądania E. K. wskazał, że w doręczonym mu przez byłego pracodawcę dnia 09.12.2013 roku świadectwie pracy wskazano, że wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze 24 dni, w sytuacji gdy w istocie nie wykorzystał w ogóle należnego mu urlopu wypoczynkowego za rok 2013, ani też nie skorzystał z 25 dni urlopu wypoczynkowego należnego powodowi za rok 2012. Dalej powód wywodził, że w wypowiedzeniu umowy o pracę z dnia 19.08.2013 roku pozwany pracodawca wyraźnie oświadczył, że zwalnia powoda z obowiązku wykonywania pracy przez cały okres wypowiedzenia, co oznacza że zgodnie z linią orzecniczą Sądu Najwyższego, bez zgody powoda pracodawca w tym czasie nie mógł udzielić powodowi urlopu wypoczynkowego.

Dnia 02.01.2014 roku E. K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Żywcu z kolejnym powództwem skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. domagając się zasądzenia łącznej kwoty 30342 zł 17 gr brutto, na którą składały się kwoty:

- 8750 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 01.03.2013 roku do dnia zapłaty, płatne tytułem należnej powodowi nagrody jubileuszowej po 35 latach pracy,

- 7795, 45 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od 02.01.2014 roku do dnia zapłaty, płatne tytułem ekwiwalentu pieniężnego za nie niewykorzystany urlop wypoczynkowy za lata 2012 i 2013 w łącznej liczbie 49 dni (25 dni za rok 2012 i 24 dni za rok 2013),

- 13796,72 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od należności za poszczególne miesiące od grudnia 2013 roku do kwietnia 2014 roku, naliczonymi od dnia 10 – tego każdego kolejnego miesiąca w odniesieniu do należności za miesiąc poprzedni, do dnia zapłaty – płatne tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Poza tym powód domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej spółki zwrotu kosztów postępowania wg norm przepisanych. Sprawie tej nadano sygnaturę akt IV P 2/14.

Uzasadniając swoje żądania powód wskazał, że z końcem lutego 2013 roku nabył prawo do nagrody jubileuszowej należnej to 35 latach pracy, lecz pozwana spółka pomimo pisemnego wezwania nie wypłaciła mu wyżej wymienionego świadczenia, zmuszając E. K. do wystąpienia na drogę sądową. Dalej powód wywodził, że otrzymujący wypowiedzenie umowy o pracę został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy, wobec czego obecnie domaga się zapłaty ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, bowiem zupełnie bezpodstawne są twierdzenia pozwanej, jakoby ta udzieliła powodowi urlopu wypoczynkowego w czasie trwającego wypowiedzenia umowy o pracę, bowiem dla skutecznego udzielenia urlopu wypoczynkowego konieczna była zgoda powoda, który ten nie udzielił. Żądając zapłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych w łącznej kwocie 13796 zł 72 gr E. K. twierdził, że jego czas pracy w okresie od grudnia 2012 roku do kwietnia 2013 roku zdecydowanie odbiegał od norm ustawowych, co oznacza iż jego praca w godzinach nadliczbowych winna być należycie wynagrodzona.

Zarządzeniem z dnia 07.01.2013 roku wydanym na podstawie przepisu art. 219 k.p.c. sprawę o sygnaturze IV P 2/14 połączono do wspólnego rozpoznania ze sprawą o sygnaturze IV P 210/13.

(...) sp. z o.o. z siedzibą w I. składając pisemną odpowiedź na oba pozwy połączone do wspólnego rozpoznania pod sygnaturą akt IV P 210/13 zażądała oddalenia obu powództw w całości, gdyż w jej ocenie roszczenia powoda były bezpodstawne i nieuzasadnione. Żądając oddalenia roszczenia dotyczącego sprostowania świadectwa pracy pozwana wskazała, że zgodnie z przepisem art. 167¹ k.p. pracownik w okresie wypowiedzenia jest obowiązany do wykorzystania

przysługującego mu urlopu wypoczynkowego, jeżeli w tym okresie pracodawca takiego urlopu udzieli. Dalej pozwana wywodziła, że udzieliła powodowi całego bieżącego i zaległego urlopu wypoczynkowego w czasie wypowiedzenia umowy o pracę, co oznacza że zarówno żądanie sprostowania świadectwa pracy, jak i żądanie zasądzenia kwoty 7 795 zł 45 gr tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy – jako bezpodstawne powinny być oddalone.

Odnosząc się do żądania zasądzenia nagrody jubileuszowej należnej powodowi to 35 latach pracy, pozwana wskazała że powód nie wezwał pozwanej w stosownym terminie pismem do zapłaty tego świadczenia, ani też nie wskazał numeru rachunku bankowego na jaki pieniądze mogłyby być powodowi przelane. Z tej przyczyny żądanie zapłaty nagrody jubileuszowej dla powoda powinno zostać oddalone, jako przedwczesne.

W ocenie pozwanej spółki także żądanie zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych również powinno być oddalone, bowiem E. K. pełnił w zakładzie pracy funkcję kierownika jednostki, co w świetle obowiązujących przepisów prawa pracy oznacza, że nie przysługiwało mu wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, co jednoznacznie wynika z art. 151⁴ § 1 k.p..

W tym stanie rzeczy powództwo E. K., jako całkowicie bezpodstawne powinno być zdaniem pozwanej spółki oddalone w całości /k. 16-19/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 30.04.1995 roku E. K. podjął pracę w (...) SA (będącej poprzednikiem prawnym pozwanej spółki) w oparciu o umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony, zgodnie z którą został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty ds. technicznych – zastępcy dyrektora Górniczego Ośrodka (...) w K.. Dnia 17.03. 2009 roku powód na zasadzie porozumienia stron objął stanowisko kierownika oddziału (...) SA ((...) SA) w K., po czym dnia 01.05. 2010 roku strony ustaliły, iż od tej daty E. K. będąc kierownikiem oddziału Ośrodka (...) w K., będzie też do odwołania pełnił obowiązki dyrektora oddziału (...) P. w K. za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 3500 zł brutto. W trakcie zatrudnienia u pozwanego pracodawcy w latach 1998, 2003 i 2008 każdorazowo w miesiącu marcu powód nabywał prawa do kolejnych nagród jubileuszowych po 20,25 i 30 latach pracy.

Dnia 30.07. 2012 roku powód zajmując stanowisko kierownika oddziału (...) P. w K. i pełniący obowiązki dyrektora tego oddziału został poinformowany o tym, iż od 31.07.2012 roku jego nowym pracodawcą na zasadzie artykułu 23¹ k.p. będzie firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w I., która nabyła oddział (...) P. w K..

Z chwilą objęcia zakładu pracy przez nowego pracodawcę w K. pojawił się L. Ł. prokurent zarządu, który przejął część obowiązków powoda, zajmując się od tego momentu sprawami hotelu (...) i sprawami urzędowymi. E. K., którego formalnie nie odwołano ze stanowiska p.o. dyrektora oddziału, ani też nie obniżono mu wynagrodzenia za pracę, skupił się na kierowaniu sprawami wyciągów i na zawiadywaniu ludźmi pracującymi przy obsłudze ciągów.

/ dow. Akta osobowe powoda, przesłuchanie powoda k. 85-86 częściowo, zeznania świadka M. M. k. 79 verte-80 verte, J. M. (1) k. 47-48/.

W (...) P. w K. w szczególności w sezonie zimowym prowadzona była podwójna ewidencja czasu pracy, co polegało na tym, że osoby zatrudnione na umowy o pracę podpisywały w swoich miejscach pracy, codziennie listy obecności oddające realny czas pracy (także w soboty i niedziele), które to listy końcem miesiąca trafiały do kadr stanowiąc podstawę konstrukcji list obecności uwzględniających pracę mieszczącą się wyłącznie w ramach normatywów kodeksowych.

/ dow. Listy obecności realnie podpisywane – załączone przez powoda do pozwu w połączonej sprawie IV P 2/14 – k.12-15, listy obecności przygotowane w kadrach – w aktach osobowych powoda, zeznanie świadka G. P. k. 48-49 verte/.

Pełniący obowiązki dyrektora oddziału, powód, który po zmianie pracodawcy i przejęciu (...) P. przez pozwaną spółkę, skupił się na doглядaniu pracy wyciągów i na kierowaniu tym odcinkiem działalności (...) P. w okresie od początku grudnia 2012 roku do połowy kwietnia 2013 roku spędził wszystkie niedziele i święta w pracy na terenie ośrodka, który jako ośrodek narciarski właśnie w weekendy i święta w sezonie zimowym przeżywał szczyt aktywności związanej z obsługą narciarzy.

W wyżej wymienionym okresie powód pracował w każdą niedzielę i święto w czasie od 01.12.2012 roku do 31.03.2013 roku od 7.00 do 15.00, zaś w kwietniu 2012 roku w dniach 01,07 i 14 – sty świadczył pracę w godzinach od 7.30 do 17.00.

Za pracę w niedzielę i święta w okresie od 01.12.2012 roku do 14.04.2013 roku powód nie uzyskał zapłaty ani też czasu wolnego.

/ dow. Listy obecności k. 12-15 akt połączonej sprawy o sygnaturze IV P 2/14, zeznania świadków M. M. k. 80, J. M. k. 47 verte, G. P. k. 49, przesłuchanie powoda k. 85 verte-86, oświadczenie powoda k. 69, zestawienie i wyliczenie załączone przez pozwaną spółkę k. 53-56, 74-77, 82/.

Dnia 14.04.2013 roku powód świadcząc pracę w niedzielę uczestniczył w zdarzeniu uznanym za wypadek przy pracy. W następstwie doznanej kontuzji powód udał się na długotrwałe zwolnienie lekarskie L4.

/ dow. Protokół powypadkowy k. 62-63/.

Po powrocie ze zwolnienia dnia 19.08. 2013 roku pani K. J. w imieniu pracodawcy wręczyła powodowi pisemne wypowiedzenie łączącej strony umowy o pracę, w którym wyraźnie wskazano, że z dniem wręczenia wypowiedzenia powód jest zwolniony z obowiązku wykonywania pracy. Wskazano tam też, że jest on zobowiązany do wykorzystania urlopu wypoczynkowego. Z chwilą wręczenia wypowiedzenia umowy o pracę ani też później pracodawca nie doręczył powodowi żadnego dokumentu świadczącego o udzieleniu E. K. urlopu wypoczynkowego w trakcie biegnącego okresu wypowiedzenia umowy o pracę.

/ dow. Oświadczenie o wypowiedzeniu w aktach osobowych powoda, przesłuchanie powoda k. 6, oświadczenie powoda k. 68 in fine – 69/.

W związku z tym że w pozwanej spółce po przejęciu przez nią (...) P. w K., nadal obowiązywał regulamin wynagradzania przewidujący wypłaty dla pracowników nagród jubileuszowych, powód który w marcu 2013 roku osiągnął staż pracy przekraczający 35 lat, wystąpił we wrześniu 2013 roku na piśmie do pracodawcy z prośbą o wypłacenie należnej nagrody jubileuszowej w wysokości odpowiadającej 250 % podstawy wymiaru. Prośba powoda nie została jednak zrealizowana.

/dow. Wyciąg z regulaminu wynagradzania, z map powoda do pozwanej IŻ 25.0 dziewięciu. 2013 roku z dowodem doręczenia k. 8-11 akt IV P 2/14 - sprawy połączonej/.

Reagując na dołączone przez pozwaną spółkę szczegółowe wyliczenia hipotetycznych należności powoda, pełnomocnik powoda w piśmie z dnia 23.07.2014 roku sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób że zażądał zasądzenia kwot:

- 8750,00 zł brutto z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 01.03. 2013 roku do dnia zapłaty, tytułem nagrody jubileuszowej,

- 8215,34 zł brutto odsetkami ustawowymi liczonymi od 02.01 2014 roku do dnia zapłaty, tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

- 14811,28 zł brutto z należnymi odsetkami ustawowymi tytułem zapłaty wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych

/ dow. pismo pełnomocnika powoda k. 60-61/.

Dokonując oceny przeprowadzonych w toku postępowania dowodów sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, jakoby ten, od chwili przejścia (...) P. w K. przez pozwaną spółkę, jako nowego pracodawcę w trybie artykułu 23¹ k.p., przestał wchodzić w krąg osób zarządzających w jej imieniu zakładem pracy. Faktem jest, że od 01.08.2012 r., a więc od chwili wstąpienia pozwanej (...) Sp. z o.o. w miejsce (...) SA jako pracodawcy rola powoda uległa pewnej zmianie, gdyż choć formalnie nie doszło do zmiany jego stanowiska pracy i obniżenia wynagrodzenia, to jednak nastąpiło pewne ograniczenie jego obowiązków i od tej daty, to jest od 01.08.2012 r. powód skupił się na zarządzaniu ośrodkiem narciarskim rozumianym jako zespół stoków i wyciągów. Okoliczności te potwierdzone zostały zeznaniami licznych świadków, które posłużyły sądowi do poczynienia ustaleń faktycznych, dających też podstawę do przyjęcia iż E. K. po 01.08.2012 r., nadal pełnił obowiązki dyrektora oddziału (...) P., przy czym od tej daty był dyrektorem zarządzającym, który skupił się nad bieżącą dbałością o realizację codziennych zadań (...) P., bez konieczności zabiegania o realizację długofalowych, strategicznych celów ośrodka w K., co przeszło w gestię prokurenta L. Ł..

W trakcie oceny dowodów sąd odmówił też waloru wiarygodności wskazywanemu przez pozwaną spółkę dowodowi z dokumentu w postaci pisma z 22.08.2013 r. (k. 57), stanowiącego „Informację do wypowiedzenia umowy o pracę z 19.08.2013 r. dla pana K. E.”. W piśmie tym pracodawca szczegółowo w wskazał w jakim terminie udziela powodowi urlopu wypoczynkowego w trakcie trwającego wypowiedzenia, przy czym sporządzając to pismo pracodawca nie ustrzegł się błędów, bowiem z pisma tego nie wynika co miałby powód robić to okresie od 26.10.2013 r. do 25.11.2013 r. Opisany dokument nie mógł być uznany za wiarygodny bowiem brak jest dowodu jego doręczenia powodowi, który w sposób stanowczy i kategoryczny wykluczył, aby taki dokument kiedykolwiek mu doręczono (oświadczenie powoda k. 68 verte- 69, przesłuchanie powoda k. 86).

W ocenie sądu dokument ten uznać należało jako przejaw próby kreacji stanu faktycznego korzystnego z punktu widzenia pozwanego, co jednak nie ma uzyskać aprobaty sądu.

Dokonując wyżej poczynionych ustaleń faktycznych, których dokonano w oparciu o przeprowadzone w toku postępowania dowody Sąd uznał, że powództwo E. K. w znacznej mierze zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, że skoro w pozwanej spółce obowiązywało wewnętrzne źródło prawa pracy przewidujące obowiązek wypłaty nagród jubileuszowych dla pracowników osiągających wymagany dla uzyskania w/w świadczeń staż pracy (vide k. 8 połączonych akt IV P 2/14), to E. K. który z końcem lutego 2013 osiągnął 35 letni staż pracy, z tą datą nabył uprawnienie do nagrody jubileuszowej po 35 latach pracy w wysokości 250 % podstawy wymiaru, co oznacza, iż w pełni zasadne było domaganie się przez powoda zasądzonej w pkt 2 wyroku kwoty 8750 złotych brutto, z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 01.03. 2013 roku do dnia zapłaty.

W rozpoznawanej sprawie sąd ustalił też, że to okresie wypowiedzenia powodowi stosunku pracy, dysponował on prawem do 25 dni zaległego urlopu wypoczynkowego za rok 2012, oraz prawem do 24 dni bieżącego urlopu wypoczynkowego za rok 2013. W tej sytuacji skoro pracodawca, który wręczając powodowi wypowiedzenie umowy o pracę, nie zadbał o faktyczne udzielenie E. K. tego urlopu (poprzez wypełnienie wniosków i kart urlopowych) i oświadczył w wypowiedzeniu, że zwalnia E. K. z obowiązku wykonywania pracy, to oznacza że w świadectwie pracy wystawionym dla powoda winno to być odnotowane i dlatego sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku, dokonując sprostowania świadectwa pracy zgodnie z żądaniem pozwu, a to na podstawie art. 98 § 2¹ k.p. .

Konsekwencją ustalenia, iż pozwany pracodawca nie udzielił powodowi w sposób prawem przewidziany urlopu wypoczynkowego w trakcie trwającego wypowiedzenia umowy o pracę było zasądzenie w pkt 3 wyroku na rzecz powoda od pozwanej spółki ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wysokości wyliczonej przez pozwaną i zaakceptowanej przez powoda, a to na podstawie art. 171 § 1 k.p. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Orzekając w ten sposób sąd miał na uwadze treść wyroku SN z 26.04.2011 r. w sprawie II PK 302/10, uznając pogląd ten za własny.

Zasądzając na rzecz E. K. o łączną kwotę 8301,22 zł brutto w pkt 4 wyroku sąd poprzestając na wyliczeniu złożonym przez pozwaną spółkę i zaaprobowanym przez powoda (k. 74-77, 82, 85), stanął na stanowisku, iż powód pełniąc funkcję dyrektora zarządzającego w okresie od 01.12.2012 r. do 16.04.2013 r. , mógł zasadnie żądać jedynie wynagrodzenia za pracę w niedzielę i święta, za które nie otrzymał czasu wolnego, a to na podstawie artykuł 151¹§ 2 k.p. i dlatego dalej idące żądanie zapłaty wynagrodzenia a pracę w godzinach nadliczbowych, jako bezpodstawnym oddalił.

Orzekając o kosztach postępowania sąd oparł się na przepisach art. 98 i następnych k.p.c. przy zastosowaniu regulacji Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) i biorąc pod uwagę że powód wygrał w 79,5 % zasądził na jego rzecz od pozwanej spółki 1026 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, jak również zasądził od pozwanej na rzecz skarbu państwa 1263 zł tytułem uiszczenia części opłaty sądowej od pozwu od ponoszenia której powód był zwolniony z mocy prawa, a to zgodnie ze wskazaniem zawartym w orzeczeniu SN z dnia 05.03.2007 r. w sprawie sygn. PZP 2/07.

O rygorze natychmiastowej wykonalności sąd orzekł po myśli art. 477²§ 1 k.p.c..

Z wyżej naprowadzonych przyczyn sąd orzekł jak na wstępie.

Sędzia.